

stor afstand mellem arter og bestande og levesteder. Etableringen af naturkorridorer kan afhjælpe den problematik ved at genskabe tidligere tiders forbindelser mellem naturområder med henblik på at skabe større sammenhængende områder til gavn for såvel små som store arter i det økologiske system. Det betyder helt opsummerende, at hvis der skal leves op til målsætningerne, skal der fra starten tænkes stort med både offentlige og private arealer.

Et andet mindretal i udvalget (EL og IA) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de under nr. 1 og 2 stillede ændringsforslag. Såfremt ændringsforslag nr. 1 og 2 ikke vedtages ved 2. behandling, vil mindretallet stemme imod lovforslaget ved 3. behandling.

Da Wilhjelmudvalget barslede med dets oplæg til nationale naturområder, var Enhedslisten og Inuit Ataqatigiit positivt indstillet, fordi der blev lagt op til, at oplægget skulle ses som led i en samlet plan, hvor man sikrede kontinuitet i naturbeskyttelsen og etablerede større sammenhængende naturområder, der kunne skabe sammenhæng mellem naturtyper og styrke naturkvaliteten. Lovforslaget lever ikke op til dette billede. Det blev understreget særligt af indlæggene fra Venstres ordfører, Eyvind Vesselbo, under 1. behandling af lovforslaget. Indtrykket var her, at lovforslaget peger væk fra Wilhjelmudvalgets formål med nationale naturområder, idet det er en civiliseret udgave af naturen, nemlig nogle isolerede nationalparker, der lægges op til.

De ti sidestillede formål i § 1, som de nationale naturområder skal leve op til – alle sammen på én gang – gør, at der nødvendigvis vil blive tale om mindste fællesnævner. Her finder Enhedslisten og IA, at de tre første formål er de vigtigste: 1) at skabe og sikre større sammenhængende naturområder og landskaber af national og international betydning, 2) at bevare og styrke naturens kvalitet og mangfoldighed og 3) at sikre kontinuitet og muligheder for fri dynamik i naturen.

Enhedslisten og IA er også begejstrede for frivillighed, lokal deltagelse og lokalt engagement, men er ikke så begejstrede for, at de personer, der ejer jorden, i sidste instans bestemmer, hvor langt staten kan gå.

Enhedslisten og IA finder, at staten burde gå mere præcist ind og definere, at det er en god ide med erhverv i disse områder. Enhedslisten og IA

synes faktisk, at der skal være erhverv i landdistrikterne i Danmark, men det skal være erhverv, som ikke skader naturen. Det forudsætter imidlertid, at staten foretager en omlægning af den danske landbrugsproduktion til en økologisk og mere ekstensiv produktion. Det vil skabe et helt andet udgangspunkt for det samvirke, der bør være mellem mennesker og natur. Enhedslisten og IA mener, at det er nødvendigt med redskaber, der gør, at man også kunne gribe ind dér, hvor de, der ejer jorden, enten ikke vil være med eller vil tage sig rigeligt betalt for at være med.

Dér, hvor ambitionerne med de nationale naturområder er høje i loven, er desværre kun i valg af navnet »nationalparker«. Ved ikke at følge de internationale definitioner af nationalparker, som er udviklet af IUCN, en organisation, som Skov- og Naturstyrelsen er medlem af, gør Danmark sig skyldig i at udvande et regelsæt, som selv fattige lande sætter en ære i at leve op til, men ikke uden kamp og besvær.

De nationale naturområder, som lovforslaget beskriver, er meget langt fra de beskyttelseskriterier, IUCN (The World Conservation Union) lægger til grund for, at man kan kalde et naturområde en »nationalpark«. Derfor har Enhedslisten stillet ændringsforslag om, at ændre lovens titel, så loven kommer til at hedde »Lov om større nationale naturområder« i stedet for »Lov om nationalparker«. Enhedslisten havde helst set, at de danske nationalparker levede op til det internationale koncept for nationalparker som defineret af IUCN, men det ville kræve en hel omskrivning af loven. Mange af de lande, hvor man kæmper en hård kamp for at forsvare nationalparker mod overgreb fra økonomiske og erhvervsmæssige interesser, vil synes, at deres arbejde bliver sværere, når man i Danmark, som betragtes som et fremstående og fint land, går foran med en definition af nationalparker, der i høj grad er en udvanding i forhold til den internationale definition.

Siumut, Tjóðveldisflokkurinn og Fólkaflokkurinn var på tidspunktet for betænkningens afgivelse ikke repræsenteret med medlemmer i udvalget og havde dermed ikke adgang til at komme med indstillinger eller politiske udtalelser i betænkningen.

En oversigt over Folketingets sammensætning er optrykt i betænkningen.